Things Have Changed (II)

On Septembrie 03, 2015

Distanțează-te de monopolul finitudinii, prin asumarea conștiinței „totului" din care devii parte integrantă.

Toate își aveau intrările și ieșirile lor. Toate marile încercări de a juca un rol semnificativ într-un context diferit, modificat dinamic prin introducerea unui *no one in front of me* . Toate micile compromisuri „merge și așa" lăsau să se instaleze un *nothing behind* . Toate străbăteau până în adâncul conștiinței mele, asemenea unor întrebări la care nu primești niciun răspuns. „Only a fool in here would think he's got anything to prove."

Neobosit, spiritul meu rătăcea în capriciosul labirint al meandrelor ambițiilor de universalitate, indirect ale intelligence-ului fără sfârșit care producea totul. Tot ce exista în lume căpăta o relevanță sporită. Eram un circuit de combinații complicate, alimentat cu gânduri intense dispuse pe linia unei continuități ce se manifesta prin stare de confuzie. Un amplificator de referințe și asocieri care producea constant o pozitie de câștig prin păstrarea distinctivității, dar în același timp o distanțare de ceea ce constituia formarea individualității. *„Any minute now I'm expecting all hell to break loose".*

Filosoful englez, John Locke, autor al lucrării "Extras asupra dimensiunilor umane" a demonstrat, contrar principiilor carteziene, cum provine cunoașterea din experiență, respectiv din senzațiile ajutate de gândire. Dar este omul destul de gânditor ca să se distanțeze de monopolul staticului și al finitudinii, încât să-și accentueze esențialitatea?

Un astfel de om se găsea într-un câmp de forțe periodice, într-un perpetuum mobile autoalimentat dintr-un transfer de acumulări succesive, datorită unui izvor de oscilații între tot și nimic. Vorbele scriitoarei Ana Blandiana *"Orice dependență de materie mi se pare de nesuportat, pentru că orice posesie este o dependență"* prezentau o mare importanță.

Să generez trăiri și înțelesuri făcând din ele un pustiu total sau un tărâm populat de virtuți și senzații de împlinire, era doar un soi de mișcare de rezistență în fața puterii de a-mi îndura cu stoicism variabilitatea și ambivalențele: *"I'm not that eager to make a mistake".*

Eram oare destul de puternic pentru a-mi urma propriile legi, înfăptuite după modelul unei forme de intensitate a proiecției mele pe ipotenuza unui suport existențial flexibil? Sau mă aflam într-o pauză interesantă de suspans psihologic? *„People are crazy and times are strange."*

Leadership: Accepți ca probă de cunoaștere doar ceea ce ai constatat prin experimentare directă, sau indirect prin valorificarea unui intelligence fără sfârșit care produce TOTUL?

Rezultatul intrării tale într-un spațiu de cunoaștere nou, în raport cu tot ceea ce există și te interesează într-un fel sau altul, în cazul elaborării unei creații obținute din formarea unor combinații complexe ale unor resurse deja existente, poate să scoată la iveală tot ceea ce tu nu pari a fi.

Acționând ca un perpetuu inovator care se eliberează de monopolul staticului sau al finitudinii, prin asumarea conștiinței „totului" din care devii parte integrantă, te apropii de ceea ce te poate îmbogăți cu adevărat: capacitatea de a fi o manifestare a unei continuități de gândire.

„People are crazy and times are strange” este o zicală care se aplică acelei categorii de indivizi ce tind să capete o existență autonomă prin forța de a dezvolta diverse conotații asupra relațiilor dintre elemente întregului pe care îl reprezintă realitatea.

Nu este vorba de o realitate reflectată de acea oglindă perfectă a esenței care te întregește ca personalitate, ci de realitatea în care te pierzi în sutele de gânduri, idei, păreri, alegeri care ți se învârt în mintea învelită într-un cearceaf de ceață. Singura scăpare este reprezentată de tendința de a te retrage din mijlocul lumii și a evenimentelor, nu ca o dovadă de egoism, ci ca o măsură de îndreptare a erorii numite: "dependența de capriciile celorlalți".

În timp ce Intelligence-ul este o formă de a te conecta cu universul din jurul tău prin găsirea unui sens de îndeplinit care să te elibereze de povara numită: "dependență de sine".

A exista la modul cel mai îndoielnic posibil, având ca prim pas extragerea cunoașterii din experiența de utilizare a „totului”, respectiv o cunoaștere relevată din senzația că poți să interpretezi și controlezi ceea ce vizualizezi, tot ceea ce există ca și creație sau concept, se aplică în cazul în care ești purtătorul unei culturi superioare. Dar acest mod de a exista totodată presupune să te desprinzi de obișnuit, cu riscul de a-ți consuma sau exagera esențialitatea.

În acest caz leadershipul, care prin procedeele diferite de stocaj a informației obținute prin pătrunderea și redefinirea „totului” realizează deschiderea omului spre o ipostază nouă a erudiției, este supus unei anumite presiuni. În sensul că nu mai poți facilita o operațiune amplă de cucerire a unei viziuni coerente despre lume și viață, sau una despre cine vei fi, ce vei face și de ce contează. Ci mai degrabă o acceptare a ceea ce nu poate fi cuprins decât cu imaginația.

Leadershipul se poate distinge prin relevanța pe care ți-o dă acea activitate sau obiectiv pe care vrei să-l atingi, schițând din haosul subiectiv de impresii și posibilități nelimitate de adâncire și prelucrare a elementelor „totului” o anumită structură ordonată, coerentă de idei, diferită de varianta actuală pe care o utilizezi.

Poți să-ți raportezi această modalitate de gândire la o anumită unitate sau cantitate dintr-un tot, astfel încât să obții un raționament mai apropiat de un model de acțiune neprevăzut?

Totul este ceea ce te impulsionează să devii o mai bună variantă a ta într-un context de tipul: "ceilalți sunt manifestări ale acelor părți din mine pe care le credeam pierdute".

Esențialitatea omului este cuprinsă între ceea ce este capabil să devină prin raportarea la anumite trăiri prezente în viața altora și ceea ce este capabil să suporte prin raportarea la sine.

Things Have Changed evidențiază efortul personal de eliberare de monopolul finitudinii, prin asumarea conștiinței „totului” din care devii parte integrantă. Totodată condensează marile încercări de a juca un rol semnificativ într-un context diferit, modificat dinamic prin introducerea unui *„ no one in front of me”.*

* Notă: Bob Dylan - Things Have Changed

Source: https://neculaifantanaru.com/things-have-changed-II.html